

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

V. évfolyam, 2. szám, 2012. január 8. Urunk megjelenése

A csillagkeresők

A bölcsek gyermekkoromtól kezdve szimpatikusak voltak számomra. Érdekes, hogy ebben a keresésükben mindig találtam valami újat. Amikor gyermekként megálltam a betlehem előtt, az foglalkoztatott – ami egy gyermeket –, hogyan mosolyogtak Jézusra, Máriára és Józsefre. Mi indította őket, hogy rögtön ajándékot adtak neki. Hogy megszerették!

Amikor már gimnáziumba jártam, az útjuk izgatott. A kalandvágy amúgy is foglalkoztatott éppen a sok, kalandos kirándulás miatt. Összehasonlítottam, és sokszor feltettem: milyen nehézségeik lehettek? Kevésnek tartottam, ami a legnehezebb volt számukra: a csillag eltűnése. Megdicsértem őket azonban a kitartó kutatásért és őszintén örültem sikerüknek a csillag megtalálása után.

Egészen megváltozott számomra történetük, amikor felnőtt és papi szemmel néztem rájuk. Egyre többször került elém emberek történetén keresz-

tül az ő útkeresésük. Mindegyik a csillagot kereste, aki – számukra nem tárgy, hanem személy volt – eligazítja őket. És ahogy kispap koromban olvastam a konvertiták történetének sokféleségét, úgy találkoztam kortársaink változatos útjaival. Volt, akinek éppen csak a szemét kellett a megfelelő irányba terelni, de bizony volt olyan is, akinek kisebb-nagyobb fordulatot, sőt hátra arcot kellett tennie. Az érdekes az volt, hogy – amíg a kívülállónak egyszerűnek tűnt – az illetőnek komoly erőfeszítést és küzdelmet jelentett.

Idős koromban még jobban megérttem a keresőket. Bár igyekszem most is határozott lenni, de jobban együtt érzek vívódásaikkal. Ma már kivétel nélkül kérem, hogy imádkozzon, könyörögjön a Csillag megjelenéséért, és nekem egyre hosszabb a listám, akikért külön kell az Urat kérnem: Uram! Ragyogtasd fel neki Csillagodat, saját magadat!

István atya

Olvasmány – Iz 60, 1-6 – minden nép az Úr világosságához jön

Olvasmányközi ének: 71. zsoltár

Válasza: Hódoljon előtted, Istenem, * a föld minden nemzete!

Szentlecke – Ef 3, 2-3a. 5-6 – Isten kiárasztotta irgalmát a pogányokra is

Evangélium – Mt 2, 1-12 – a három bölc látogatása Jézusnál

A hét szentje – jan. 11.

Szent Teodóziusz apát

Egy kis kappadókiai faluban, Mogariszszoszbán született 423 körül. Már nagyon fiatalon egyházi szolgálatba

lépett, mint lektor és zsolnárekes. Vágyódott a teljesen Istennek szentelt élet után. Vonozta a Szentföld és az ott virágzó szerzetesség.

Amint alkalom kínálkozott rá,

elindult Jeruzsálembe. Miután tisztelettel adózott a szent helyeknek, felmerült előtte a kérdés: hogyan tanulhatja meg a szerzetesi életet: egyedül élve teljes csendben, vagy más jámbor férfiakkal együtt? Ő maga válaszolt rá: *„Még gyakorlatlan vagyok a lelki harcban, ezért oktatást szerzek a szent atyáktól és csak utána szedem le a csend gyümölcseit”* Felkészülve visszavonult egy Jeruzsálem környéki barlangba. Szigorú aszkézissel harcolt rendetlen hajlamai ellen. Tápláléka alig volt más, mint az Isten ígéje.

Nemsokára kezdett kisugározni belőle az istenszeretet tiszta fénye és másokat is kezdett magához vonzani. Egyre többen kérték, hogy nála maradhassanak. Feláldozta azt a vágyát, hogy csendben éljen. Így a legnagyobb és legvirágzóbb szentföldi kolostor alapítója lett. Az építkezések 460 körül kezdődtek és hatalmas kolostoregyüttes alakult ki a következő években. 493-ban a Szentföld

összes kolostorának vezetője lett. Növekedett befolyása az akkori dogmatikus küzdelmekre. A monofizitizmussal szemben a kalkhedoni zsinat szenvedélyes védelmezője volt.

529. január 11-én hosszú, súlyos szenvedés után halt meg 105 éves korában. Életrajz írói három alapvető erényt magasztalnak benne: az igaz hitből fakadó legszigorúbb aszkézist, csaknem pazarló nyájasságot és barátságot minden idegen és szegény iránt és a szent liturgia szakadatlan ápolását.

Godányi Ákos

A Bizalom Zarándokútja egy sokáig megosztott városban

Európai Taizéi Találkozó – Berlin

December végén lehetőségem nyílt a barátaimmal eljutnom a taizéi találkozóra, Berlinbe, ahová szinte az egész világról összegyűltek fiatalok, hogy ökomenikus szellemiségben újabb lelki élményt kaphassanak.

Az elkövetkezendő találkozók központi témája a bizalom és a szolidaritás lesz, ehhez hallgathattuk meg Alois testvér gondolatait, aki külön kiemelte, hogy a közösség és az egyesület között nagyon mély különbség van, ugyanis a hitünket csak egymás felé fordulva, közösségként élhetjük meg. Különös élmény volt a különböző nemzetiségű és felekezetű emberekkel esténként együtt imádkozni, vagy a városban úton-útfélen összefutni, egységről és békéről beszélni egy olyan országban, amelyet évtizedeken

át fal vágott ketté, nem csak fizikálisan. Bár a fal nyomai még sok helyen látszódnak a városban és sokszor beszélnek megosztottságról a németek, mégsem éreztük egy pillanatra sem, hogy zárkóztak lennének. A családoknál és a közösségi szállásokon is ugyanazt a kedvességet tapasztaltuk meg.

Fotó: Bonum TV

A közös imádságokon kívül reggelenként a fogadó plébánián kiscsoportos beszélgetések során olvastuk végig Alois testvér taizéi levelét, amiben a bizalomról írt, valamint arról, miként kell a Föld sójává válnunk. Napközben megnézhetük Berlint, vagy részt vehettünk különböző foglalkozásokon, mint tárlatvezetéses múzeumlátogatás, vagy beszélgetés olyan berliniekkel, akik látták a falat felépülni és benne éltek abban a megosztott időszakban.

A legkülönlegesebb élménye a találkozóknak az volt számomra, hogy noha 30 000 fiatal ült össze, imádkozott és énekelt, mégsem éreztem magam személytelen tömegben, hanem ugyanolyan áhítattal tudtam részt venni benne, mint amikor csak szűk körben vagyunk. Sajnos Magyarországról kevesen érkeztek, reméljük a jövő évi jubileumi

találkozóra, Rómába több magyar fiatal érez indíttatást és kap lehetőséget a kiutazásra.

Agh Nóra

Sóhaj és ima

Sója Miklós görögkatolikus főesperestől tudom, hogy a hodászi cigányok nem tudnak egy imát sem, valóságos sóhajaik vannak.

Egy nehéz nap után, de jókedvűen tértem nyugovóra egy alkalommal. Ekkor értem utol a cigányokat. Nem imádkoztam a lefekvés előtt, csak sóhajtottam: jaj édes drága jó Istenem! Majd hirtelen folytattam: *ne rémülj meg Istenkém, nem kérek tőled semmit!* És rá is döböntem, ez a sóhaj már majdnem káromkodás! Isten mindenható, és nem rémülődzik! Én meg azt mondtam! Aztán próbálkoztam mindenféle bocsánatkéréssel. Ez is zavarosra sikeredett. És penitenciaként Máriához fordultam és Üdvözlégyet mondtam. Azóta de sokat gondolok erre a hibás sóhajra! És mindig kérem az Urat, adjon nekem értelmes és hasznos munkát.

Győri Béla

Hirdetések

1.) Ma délután 4 órakor **dr. Paskai László bíboros atya szentmisét mutat be templomunkban** a szellemi sérültek és hozzátartozóik részére vízkereszt ünnepe alkalmából.

2.) A vízkereszt ünnepéhez kapcsolódó **lakásmegáldásra** kérésre, **személyes megbeszélés alapján szívesen elmegyünk.**

3.) A **Don Bosco Katolikus Általános Iskola** leendő első osztályosainak **előzetes jelentkezésére** minden **kedden délután 2 és 4 óra között az igazgatói irodában** van lehetőség.

4.) **Január 15–22-ig tart a 45. imahét a keresztények egységéért.** Január 17-én, kedden este 7 órakor az **albertfalvai református templomban**, az ökumenikus imaóra keretében **Antal atya** tart igehirdetést, január 18-án, szerdán este 7-kor pedig itt, a **Szent Mihály templomban** lesz ökumenikus imádság, amelyen **Dr. Fabinyi Tamás**, az **Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke** végzi az igehirdetést. **Minél többen vegyünk részt** a közös imádságokon!

Anyakönyvi hírek

Temetés: vitéz Láng Géza, január 11. 11⁰⁰, Farkasrét-felső temető

Lukács Vincéné, január 12. 11⁰⁰, Csepel

Viccek

Az orvos áll a frissen operált beteg előtt. Azt mondja:

– Rossz hírt kell közölnöm önnel. Újból meg kell műtenünk, mert a gyomrában felejtettem a gumikesztyűmet.

– Ugyan már doktor úr! Tessék, itt van 100 forint, vegyen egy másikat!

– Nem tudom, emlékszik-e rám, doktor úr. Tavaly voltam itt a reumámmal, s akkor azt tetszett mondani, hogy kerüljem a nedves helyeket.

– Igen, ez nagyon fontos!

– Csak azt szeretném tudni, megfürödhetek-e már...

Az orvos fejcsóválva nézi a beteget, majd megjegyzi:

– Gyakrabban kéne fürödni!

– De doktor úr, Én minden nap fürdök!

– Akkor a vizet kellene gyakrabban cserélni!

Melyik fér bele jobban az időbeosztásába: napi 1 óra testmozgás, vagy napi 24 órán át halva feküdni? ©glasbergen.com

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden csütörtökön 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükky u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>